

Με την τροπή που πήραν τα πράγματα, στον Όλυμπο έπεσε διχογνωμία. Ο Δίας θέλησε να δικαιολογήσει την Αφροδίτη, λέγοντας πως και η Ήρα με την Αθηνά προστάτευαν τον Μενέλαο. Παραδέχτηκε όμως ότι η νίκη ανήκε στον νόμιμο άντρα της Ωραίας Ελένης. Κι έθεσε το ζήτημα, αν ο πόλεμος θα τελειωνε εκεί ή θα συνεχιζόταν.

Με παρέμβαση της Ήρας που ζητούσε την καταστροφή της Τροίας, ο Δίας αποφάσισε να μην τελειώσει η σύρραξη. Χρειαζόταν μια παρασπονδία από την πλευρά των Τρώων και η Αθηνά ανέλαβε να την δημιουργήσει. Η κόρη του Δία κατέβηκε στην πεδιάδα όπου οι συζητήσεις ανάμεσα στους Αχαιούς και τους Τρώες συνεχίζονταν και πλησίασε τον Πάνδαρο παίρνοντας τη μορφή του Λαόδοκου, του γιου του Αντήνορα. Του πρότεινε να τοξεύσει τον Μενέλαο και να πετύχει έτσι κι ο πόλεμος να τελειώσει αφού θα εξέλιπε ο άνθρωπος για τον οποίο γινόταν και την ευγνωμοσύνη των Τρώων (του Πάρη κυρίως) θα αποσπούσε. Ο Πάνδαρος πείστηκε και, παρ' όλο που η ανακωχή ίσχυε ακόμα, εκτόξευσε ένα βέλος εναντίον του Μενέλαου. Η Αθηνά έκανε το βέλος να λοξέψει κι απλά να τραυματίσει ελαφρά τον Μενέλαο. Ο Μαχάοντας τον έγλειανε. Η ανακωχή όμως είχε παραβιαστεί.

Ο Αγαμέμνωνας κάλεσε τον στρατό του να παραταχθεί, έτοιμος για μάχη, και ξεκίνησε να τον επιθεωρεί. Σ' αυτή την επιθεώρηση, προσπάθησε να φιλοτιμήσει τους Αχαιούς να δείξουν γενναιότητα.

Παρατάχτηκαν και οι Τρώες. Ξεκίνησε μάχη. Από τον στίχο 457 ως το τέλος της, η ραψωδία Δ περιγράφει θανάσιμες μονομαχίες ανάμεσα στους Αχαιούς και τους Τρώες. Ο Απόλλωνας ξεσήκωνε τους Τρώες, η Αθηνά τους Αχαιούς. Ο Εχέπωλος, ο Σιμοείσιος, ο Δημοκόοντας και ο Πείροος ήταν οι επώνυμοι νεκροί από την πλευρά των Τρώων. Ο Ελεφήνορας, ο Λεύκος και ο Διώρης από την πλευρά των Αχαιών.

(τελευταία επεξεργασία, 7 Φεβρουαρίου 2022)

